Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete
Teil I

Dziennik rozporządzeń Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 18. April 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 18 kwietnia 1940 r.	Nr. 26

Inhalt / Treść

Verordnung
über die Preisbildung im Generalgouvernement (Preisbildungsverordnung).

Vom 12. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Aufgabenbereich und Befugnisse der Abteilung Preisbildung.

(1) Die Überwachung der Preisbildung für Güter und Leistungen jeder Art, insbesondere für alle Bedürfnisse des täglichen Lebens, für die gesamte landwirtschaftliche, gewerbliche und industrielle Erzeugung und für den Verkehr mit Gütern und Waren jeder Art sowie für sonstige Entgelte weise ich in allen mir übertragenen Geschäftsbereichen dem Leiter der Abteilung Preisbildung im Amt des Generalgouverneurs zu.

(2) Der Leiter der Abteilung Preisbildung ist ermächtigt, alle Maßnahmen und Anordnungen zu treffen, die zur Sicherung angemessener Preise und Entgelte erforderlich sind. Soweit Preise für Er-

Rozporządzenie
o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 12 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Zakres zadań i upoważnień Wydziału Kształtowania Cen.

(1) Kontrolę kształtowania cen za wszelkie dobra i świadczenia, szczególnie pierwszej potrzeby, za całkowitą produkcję rolniczą, rzemieślniczą i przemysłową i za obrót dobrami i towarami wszelkiego rodzaju, jak również za pozostałe wynagrodznia, przekazuję we wszystkich poruczonych mi zakresach czynności Kierownikowi Wydziału Kształtowania Cen przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(2) Kierownik Wydziału Kształtowania Cen upoważniony jest do wydawania wszelkich zarządzeń i zastosowania środków, potrzebnych do zabezpieczenia odpowiednich cen i wynagrodzeń.

zeugnisse festgesetzt werden sollen, die für das Generalgouvernement besonders wichtig sind, geschieht dies durch Anordnungen, die der Leiter der Abteilung Preisbildung gemeinsam mit dem Leiter der zuständigen Fachabteilung erläßt und veröffentlicht.

(3) Der Leiter der Abteilung Preisbildung kann einzelne Aufgaben und Befugnisse auf die Leiter der Abteilungen Preisüberwachung in den Ämtern der Distriktschefs übertragen, die ihrerseits ermächtigt sind, diese Aufgaben und Befugnisse mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Preisbildung auf die Kreishauptleute (Stadthauptleute) weiter zu übertragen.

§ 2

Grundsätze der Preisbildung.

(1) Soweit nicht von den nach § 1 Abs. 2 und 3 zuständigen Stellen Höchstpreise festgesetzt oder sonst abweichende Anordnungen getroffen werden, dürfen alle Preise und Entgelte höchstens insoweit über die am 31. August 1939 erzielten Börsen- oder Marktpreise oder die damals üblichen Preise erhöht werden, als nachweislich die Einkaufspreise gestiegen oder sonst unvermeidbare Kostenerhöhungen eingetreten sind, die sich durch eine Gewinnschmälerung nicht ausgleichen lassen.

(2) Dabei dürfen die am 31. August 1939 üblich gewesenen Hundertsätze von Gewinn- und Handelsspannen nicht vergrößert werden.

(3) Die Erhöhung von Grundstücksmieten und -pachten über den am 31. August 1939 erreichten Stand ist unzulässig.

§ 3

Regelung von Ausnahmefällen.

Soweit aus volkswirtschaftlichen Gründen eine Erhöhung von Preisen und Entgelten sowie von Gewinn- und Handelsspannen über das in § 2 genannte Maß erforderlich ist, können der Leiter der Abteilung Preisbildung oder die von ihm beauftragten Stellen Ausnahmen zulassen oder anordnen.

§ 4

Verbot von Umgehungshandlungen.

(1) Es ist verboten, Handlungen vorzunehmen, durch die mittelbar oder unmittelbar Vorschriften der §§ 2 und 3 umgangen werden oder umgangen werden sollen.

(2) Als Erhöhung von Preisen und Entgelten ist auch jede mittelbare oder unmittelbare Verschlechterung der Gegenleistung, insbesondere der Zahlungs- und Lieferungsbedingungen, ferner die ungerechtfertigte Weigerung, Ware herzustellen oder zu liefern, sowie das Verlangen, neben der begehrten Ware oder Leistung auch noch eine andere Ware oder Leistung abzunehmen, anzusehen.

§ 5

Verbot des Kettenhandels, des Schleichhandels und des Hamsterns.

Es ist ferner verboten:

1. Waren, ohne sie dem Gebrauch oder Verbrauch näherzubringen, zu höheren als den Einkaufspreisen zu handeln (Kettenhandel);
2. Waren unter Umgehung der Vorschriften, welche ihrer Bewirtschaftung dienen, oder an

Jeżeli mają być ustalone ceny za wyroby szczególnie ważne dla Generalnego Gubernatorstwa, wtedy następuje to w zarządzeniach, które wydaje i opublikuje Kierownik Wydziału Kształtowania Cen wspólnie z kierownikiem właściwego wydziału fachowego.

(3) Kierownik Wydziału Kształtowania Cen przenieść może poszczególne zadania i upoważnienia na kierowników wydziałów kontroli cen w urzędach Szefów Okręgowych, którzy ze swej strony znów upoważnieni są do przeniesienia owych zadań i upoważnień za zgodą Kierownika Wydziału Kształtowania Cen na Starostów Powiatowych (Miejskich).

§ 2

Zasady kształtowania cen.

(1) Jeżeli przez urzędy właściwe według § 1 ust. 2 i 3 nie zostały ustalone ceny maksymalne lub nie zostały wydane odmienne zarządzenia, wtedy wolno podwyższać ceny i wynagrodzenia ponad stan osiągniętych w dniu 31 sierpnia 1939 r. cen giełdowych lub rynkowych lub wtedy przyjętych cen, jeżeli ceny zakupu się podniosły lub inne nieuniknione podwyższenia kosztów nastąpiły, które można udowodnić i których się nie da wyrównać ograniczeniem zysków.

(2) Przy tym nie wolno powiększać przyjętych w dniu 31 sierpnia 1939 r. stóp procentowych rozpiętości zysków i handlu.

(3) Podwyższenie czynszu mieszkaniowego i dzierżawnego ponad stan osiągnięty w dniu 31 sierpnia 1939 r. jest niedopuszczalny.

§ 3

Uregulowanie wypadków wyjątkowych.

Jeżeli ze względów społeczno-gospodarczych wskazane jest podwyższenie cen i wynagrodzeń, jak również rozpiętości zysków i handlu ponad wymienioną w § 2 miarę, wtedy Kierownik Wydziału Kształtowania Cen lub upoważnione przez niego urzędy zezwalać lub zarządzić mogą wyjątki.

§ 4

Zakaz czynności obejścia.

(1) Wzbronione jest podejmowanie czynności, przez które pośrednio lub bezpośrednio przepisy §§ 2 i 3 zostaną lub mają być omijane.

(2) Za podwyższenie cen i wynagrodzeń uważać należy również każde pośrednie lub bezpośrednie pogorszenie świadczeń wzajemnych, szczególnie warunków zapłaty i dostawy, oraz nie uzasadnioną odmowę wytwarzania lub dostawy towarów, jak również żądanie odbioru innego towaru lub świadczenia obok żądanego towaru lub świadczenia.

§ 5

Zakaz handlu łańcuchowego, ukradkowego i gromadzenia zapasów.

Oprócz tego wzbronione jest:

1. handlować towarami po cenach wyższych niż zakupu, nie zbliżając ich użytkowi lub konsumcji (handel łańcuchowy);
2. handlować towarami z obejściem przepisów służących do ich gospodarowania lub handlo-

Stellen zu handeln, an denen ein Verkauf solcher Waren nicht stattfinden darf oder üblicherweise nicht stattfindet (Schleichhandel);

3. Waren über einen dem eigenen Bedarf oder den eigenen Geschäftsbedürfnissen angepaßten Umfang zu erwerben (Hamstern).

§ 6

Strafbestimmungen.

(1) Wer den Vorschriften dieser Verordnung oder den auf Grund dieser Verordnung erlassenen Anordnungen zuwiderhandelt, wird, sofern nicht nach anderen Vorschriften höhere Strafen verwirkt sind, mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft. In besonders schweren Fällen kann auf Zuchthaus erkannt werden. Ferner kann auf Einziehung des erzielten Entgelts und der Gegenstände, auf die sich die strafbare Handlung bezieht, und auf Veröffentlichung des Urteils erkannt werden. Der Versuch ist strafbar.

(2) Die Strafverfolgung tritt nur auf Antrag ein; der Antrag kann zurückgenommen werden. Zur Stellung des Antrages sind der Leiter der Abteilung Preisbildung und die Leiter der Abteilungen Preisüberwachung befugt.

(3) Wird der Antrag auf Strafverfolgung nicht gestellt oder zurückgenommen, so können die in Abs. 2 genannten oder sonst mit der Durchführung der Preisüberwachung beauftragten Stellen gegen das Unternehmen, in dessen Geschäftsbetrieb eine Zuwiderhandlung begangen worden ist, und gegen die schuldigen Personen Ordnungsstrafen bis zu unbeschränkter Höhe festsetzen. Außerdem können Betriebe und Geschäfte, in denen Zuwiderhandlungen festgestellt worden sind, vorübergehend oder dauernd geschlossen werden.

(4) Neben oder an Stelle der in Abs. 3 genannten Ordnungsstrafen und Maßnahmen kann der Leiter der Abteilung Preisbildung diejenigen Gemeinden, in deren Bereich diese Verordnung oder die auf Grund dieser Verordnung erlassenen Anordnungen gröblich verletzt worden sind, in eine auf alle Einwohner der Gemeinde oder die für die Gemeindeführung verantwortlichen Personen und deren Beauftragte oder auf alle Angehörige eines bestimmten Wirtschaftszweiges umzulegende Ordnungsstrafe bis zu unbeschränkter Höhe nehmen.

(5) Ebenso kann gegen Verbände und Zusammenschlüsse aller Art, wenn sie oder ihre Mitglieder Zuwiderhandlungen begangen haben, eine auf alle Mitglieder oder die für die Verbandsführung verantwortlichen Personen und deren Beauftragte umzulegende Ordnungsstrafe bis zu unbeschränkter Höhe festgesetzt werden.

(6) Die in den Absätzen 3 bis 5 genannten Maßnahmen werden durch schriftlichen Bescheid festgesetzt.

Übergangs- und Schlußvorschriften.

§ 7

Die Regelung der Preise und Entgelte im Bereich der Ostbahn, der Deutschen Post Osten und der Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement erfolgt durch Sondererlaß des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete.

§ 8

Der § 3 der Verordnung über das Forst- und Jagdwesen im Generalgouvernement vom 31. Ok-

wać w miejscach, w których sprzedaż takich towarów nie jest dozwolona lub zwykle sprzedaż się nie odbywa (handel ukradkowy);

3. nabywać towary w ilościach przekraczających własne zapotrzebowanie lub własne potrzeby handlowe (gromadzenie zapasów).

§ 6

Postanowienia karne.

(1) Kto wykracza przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia lub przeciw zarządzeniom wydanym na podstawie niniejszego rozporządzenia, podlega karze więzienia lub grzywny do nieograniczonej wysokości lub jednej z tych kar, jeżeli na podstawie innych przepisów nie zasłużył na kary wyższe. W szczególnie ciężkich wypadkach orzec można ciężkie więzienie. Oprócz tego orzec można konfiskatę osiągniętej zapłaty i przedmiotów, do których czyn karygodny się odnosi i ogłoszenie wyroku. Usiłowanie jest karalne.

(2) Ściganie następuje tylko na wniosek; wniosek może być cofnięty. Do stawienia wniosku upoważnieni są Kierownik Wydziału Kształtowania Cen i kierownicy wydziałów kontroli cen.

(3) Jeżeli wniosek o ściganie nie został wniesiony lub cofnięty, wtedy wymienione w ust. 2 lub upoważnione do wykonania kontroli cen urzędy wymierzyć mogą przedsiębiorstwu, w którym przy prowadzeniu interesów wykroczenie zostało popełnione i osobom winnym wymierzyć kary porządkowe do nieograniczonej wysokości. Oprócz tego można przedsiębiorstwa i interesy, w których wykroczenie zostało stwierdzone, zamknąć na czas przejściowy lub na stałe.

(4) Obok lub zamiast kar porządkowych i środków, wymienionych w ust. 3, Kierownik Wydziału Kształtowania Cen nałożyć może na gminy, w obrębie których wykroczenie przeciw niniejszemu rozporządzeniu lub wydanym na podstawie niniejszego rozporządzenia zarządzeniom nastąpiło, karę porządkową do nieograniczonej wysokości, rozkładając ją na wszystkich mieszkańców gminy lub na osoby odpowiedzialne za kierownictwo gminy i na ich pełnomocników lub na wszystkich przynależnych do pewnej gałęzi gospodarczej.

(5) Również wymierzyć można karę porządkową do nieograniczonej wysokości związkom i zrzeszeniom, jeżeli wykroczenie zostało popełnione przez nich lub ich członków, rozkładając karę na wszystkich członków lub na odpowiedzialne za prowadzenie związku osoby i ich pełnomocników.

(6) Wymienione w ust. 3—5 środki ustala się zawiadomieniem piśmiennym.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 7

Ustalenie cen i wynagrodzeń w zakresie Kolei Wschodniej, Niemieckiej Poczty Wschodu i Generalnej Dyrekcji Monopolu w Generalnym Gubernatorstwie następuje dekretem specjalnym Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów.

§ 8

§ 3 rozporządzenia o leśnictwie i łowiectwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 paź-

tober 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 25) erhält folgende Fassung:

„Alle nicht unmittelbar staatlich verwalteten forstlichen Betriebe unterliegen der Aufsicht und dem Weisungsrecht der Abteilung Forsten im Amt des Generalgouverneurs. Diese ist insbesondere berechtigt, Anordnungen über die Höhe des Holzeinschlages, die Art seiner Aufarbeitung und die Lenkung des Absatzes zu treffen."

§ 9

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Mai 1940 in Kraft.

(2) Im gleichen Zeitpunkt treten außer Kraft:

a) § 3 Abs. 2 Halbsatz 2 der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 63);

b) die Verordnung zur Verhinderung der Mietsteigerung vom 22. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 79);

c) § 4 der Verordnung über die Verpflichtung der Fuhrhalter und bäuerlichen Fuhrwerksbesitzer zu Gespanndiensten vom 23. Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 16);

d) § 2 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. Januar 1940 über die Verpflichtung der Fuhrhalter und bäuerlichen Fuhrwerksbesitzer zu Gespanndiensten vom 24. Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 63).

§ 10

Alle anderen früheren Vorschriften, die nicht vom Generalgouverneur oder in seinem Auftrag erlassen worden sind und dem Inhalt dieser Verordnung entgegenstehen, verlieren ihre Gültigkeit. Der Leiter der Abteilung Preisbildung wird ermächtigt, durch Bekanntmachung im Verordnungsblatt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete festzustellen, welche allgemeinen Preisvorschriften dem Inhalt dieser Verordnung nicht entgegenstehen.

§ 11

Soweit auf Grund von außer Kraft getretenen oder abgeänderten Vorschriften Ermächtigungen zu Preisfestsetzungen erteilt worden sind, verlieren diese ihre Gültigkeit. Soweit jedoch bereits Preise festgesetzt worden sind, behält es dabei so lange sein Bewenden, bis der Leiter der Abteilung Preisbildung oder die von ihm beauftragten Stellen die Preisfestsetzungen aufheben oder abändern.

Krakau, den 12. April 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

dziernika 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 25) otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszystkie nie bezpośrednio państwowo zarządzane przedsiębiorstwa leśnicze podlegają nadzorowi i prawu zarządzenia Wydziału Lasów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. Wspomniany Wydział szczególnie uprawniony jest do wydawania zarządzeń względem ilości wyrębu drzewa, wyróbki i kierowania zbytu".

§ 9

(1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1940 r.

(2) Z tą chwilą tracą moc obowiązującą:

a) § 3 ust. 2 zdanie po średniku rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 63);

b) rozporządzenie celem zapobiegania podwyższeniu czynszu z dnia 22 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 79);

c) § 4 rozporządzenia o obowiązku posługujących się furmanką i wiejskich posiadaczy furmanek do oddania usług zaprzęgowych z dnia 23 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 16);

d) § 2 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 23 stycznia 1940 r. o obowiązku posługujących się furmanką i wiejskich posiadaczy furmanek do oddania usług zaprzęgowych z dnia 24 stycznia 1940 r. (Dz. rozp. GGP II str. 63).

§ 10

Wszystkie inne poprzednie przepisy nie wydane przez Generalnego Gubernatora lub z jego polecenia i będące w sprzeczności z niniejszym rozporządzeniem, tracą swą moc obowiązującą. Upoważnia się Kierownika Wydziału Kształtowania Cen do stwierdzenia w obwieszczeniach w Dzienniku rozporządzeń Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów, które przepisy o cenach są w sprzeczności z treścią niniejszego rozporządzenia.

§ 11

Jeżeli na podstawie nie będących już w mocy lub zmienionych przepisów udzielono upoważnienia do ustalenia cen, tracą one moc obowiązującą. Jeżeli jednak już zostały ustalone ceny, wtedy obowiązują tak długo, dopóki Kierownik Wydziału Kształtowania Cen lub przez niego upoważnione urzędy ustalenia cen ich nie zniosą lub nie zmienią.

Krakau (Kraków), dnia 12 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank

Verordnung

über die Privatschulen im Generalgouvernement (Privatschulordnung).

Vom 12. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Rozporządzenie

o szkołach prywatnych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dna 12 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Privatschulen jeder Art können nur mit Genehmigung der Abteilung Wissenschaft, Erziehung und Volksbildung im Amt des Generalgouverneurs weitergeführt, wieder eröffnet, errichtet, eingestellt und aufgelöst werden.

§ 2

(1) Private Volksschulen sowie private gewerbliche und landwirtschaftliche Fach- und Berufsschulen, die seit dem 1. September 1939 bestehen, können weitergeführt werden, wenn der Distriktschef die Genehmigung erteilt.

(2) Die Genehmigung kann nur erteilt werden, wenn:

1. die Fortführung der Privatschule im öffentlichen Interesse liegt,
2. der Inhaber der Privatschule eine physische Person und kein Ausländer ist,
3. der Schulleiter und die Lehrer für den Unterrricht voll befähigt und keine Ausländer sind,
4. die Erhaltung der Schule wirtschaftlich gesichert ist,
5. Schuleinrichtungen, Lehr- und Lernmittel in ausreichendem Maße vorhanden sind oder deren Beschaffung sichergestellt ist,
6. die Privatschule den baupolizeilichen Vorschriften und den schulhygienischen Anforderungen entsprechend untergebracht ist.

§ 3

(1) Der Schulleiter und die Lehrer bedürfen zur Ausübung ihrer Tätigkeit in einer Privatschule der Bestätigung des Distriktschefs.

(2) Die Lehrpläne für die Privatschule sind dem Distriktschef zur Genehmigung vorzulegen.

§ 4

Die unmittelbare Schulaufsicht führt über private Volksschulen sowie private gewerbliche und landwirtschaftliche Fach- und Berufsschulen der Kreisschulrat (Stadtschulrat), über sonstige Privatschulen, die von dem Leiter der Abteilung Wissenschaft, Erziehung und Volksbildung im Amt des Generalgouverneurs bestimmte Dienststelle.

§ 5

Der private Musik- und Kunstunterricht wird gesondert geregelt.

§ 6

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Mai 1940 in Kraft.

(2) Im gleichen Zeitpunkt tritt § 5 der Verordnung über das Schulwesen im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 18) außer Kraft.

Krakau, den 12. April 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

§ 1

Szkoły prywatne wszelkiego rodzaju mogą być tylko za zezwoleniem Wydziału Nauki, Wychowania i Wykształcenia Ludowego przy Urzędzie Generalnego Gubernatora nadal prowadzone, ponownie otwarte, założone, zwijane i rozwiązane.

§ 2

(1) Prywatne szkoły powszechne oraz prywatne przemysłowe i rolnicze szkoły fachowe i zawodowe, istniejące od dnia 1 września 1939 r., można nadal prowadzić, jeżeli Szef Okręgowy na to zezwoli.

(2) Zezwolenia można udzielać tylko wówczas, gdy

1. dalsze prowadzenie szkoły prywatnej leży w interesie publicznym,
2. właściciel szkoły prywatnej jest osobą fizyczną a nie obcokrajowcem,
3. kierownik szkoły oraz nauczyciele posiadają wszelkie kwalifikacje i nie są obcokrajowcami,
4. gospodarczy byt szkoły jest zapewniony,
5. istnieją w wystarczającej ilości urządzenia szkolne, środki naukowe i pomocnicze lub nabycie tych jest zabezpieczone,
6. szkoła prywatna umieszczona jest zgodnie z przepisami policyjno-budowlanymi i szkolno-higienicznymi.

§ 3

(1) Kierownik szkoły i nauczyciele do wykonywania działalności w szkole prywatnej muszą uzyskać zatwierdzenie od Szefa Okręgowego.

(2) Plany naukowe dla szkół prywatnych należy przedstawić do zatwierdzenia Szefowi Okręgowemu.

§ 4

Bezpośredni nadzór szkolny nad prywatnymi szkołami powszechnymi oraz prywatnymi przemysłowymi i rolniczymi szkołami fachowymi i zawodowymi wykonuje powiatowy radca szkolny (miejski radca szkolny), nad innymi zaś szkołami prywatnymi urząd, wyznaczony przez Kierownika Wydziału Nauki, Wychowania i Wykształcenia Ludowego przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 5

Prywatną naukę muzyki i sztuki reguluje się osobno.

§ 6

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1940 r.

(2) Z tą chwilą traci moc obowiązującą § 5 rozporządzenia o szkolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 18).

Krakau (Kraków), dnia 12 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Verordnung

zur Änderung und Ergänzung der polnischen Bestimmungen über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten.

Vom 12. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich zur Änderung und Ergänzung der polnischen Bestimmungen über die Herstellung und den Vertrieb pharmazeutischer Spezialitäten folgendes:

§ 1

(1) Bewilligungen gemäß § 1 der Verordnung des Innenministers des ehemals polnischen Staates vom 30. Juni 1926 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 70 Pos. 406) erteilt der Leiter der Abteilung Gesundheitswesen im Amt des Generalgouverneurs.

(2) Für die Erlaubnis zur Erzeugung von pharmazeutischen Spezialitäten und zum ausschließlich veterinären Gebrauch hat er das Einverständnis des Leiters der Abteilung Innere Verwaltung (Veterinärwesen) im Amt des Generalgouverneurs einzuholen.

§ 2

(1) Anträge auf Preisänderungen und Änderungen der Zusammensetzung der Spezialitäten bezüglich ihrer Bestandteile gemäß § 8 der Verordnung des Innenministers des ehemals polnischen Staates vom 30. Juni 1926 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 70 Pos. 406) sind dem Leiter der Abteilung Gesundheitswesen im Amt des Generalgouverneurs vorzulegen.

(2) Über Anträge auf Preisänderungen entscheidet der Leiter der Abteilung Preisbildung im Amt des Generalgouverneurs.

§ 3

Im Handel befindliche Arzneispezialitäten im Sinne der Verordnung des Innenministers des ehemals polnischen Saates vom 30. Juni 1926 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 70 Pos. 406), die noch nicht zur Registrierung angemeldet sind, sind binnen vier Wochen nach Inkrafttreten dieser Verordnung beim Leiter der Abteilung Gesundheitswesen im Amt des Generalgouverneurs anzumelden.

§ 4

(1) § 12 der Verordnung des Ministers für soziale Fürsorge des ehemals polnischen Staates vom 24. Juni 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 58 Pos. 454) sowie deren durch die Verordnung des Ministers für soziale Fürsorge vom 31. Januar 1939 erlassene Abänderung (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 14 Pos. 84) entfallen.

(2) Der § 12 der Verordnung vom 24. Juni 1938 erhält folgende Fassung:

„Die unter wortgeschütztem Namen im Handel befindlichen Arzneimittel sind, sofern sie als solche von den Ärzten verordnet oder im Handverkauf verlangt werden, als Originalpräparate abzugeben und zu berechnen."

Krakau, den 12. April 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

Rozporządzenie

celem zmiany i uzupełnienia polskich przepisów o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych.

Z dnia 12 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam w celu zmiany i uzupełnienia polskich przepisów o wyrobie i obrocie specyfików farmaceutycznych co następuje:

§ 1

(1) Zezwoleń, o których mowa w § 1 rozporządzenia mnistra spraw wewnętrznych byłego państwa polskiego z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. nr. 70 poz. 406) udziela Kierownik Wydziału Spraw Zdrowotnych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(2) Dla zezwolenia na wyrób specyfików farmaceutycznych oraz do wyłącznie weterynaryjnego użytku winien wyjednać zgodę Kierownika Wydziału Spraw Wewnętrznych (sprawy weterynaryjnej) przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 2

(1) Wnioski o zmiany cen i zmiany środków, wchodzących w skład specyfików, o których mowe w § 8 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych byłego państwa polskiego z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. nr. 70 poz. 406) należy przedstawić Kierownikowi Wydziału Spraw Zdrowotnych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(2) O wnioskach o zmianę cen rozstrzyga Kierownik Wydziału Kształtowania Cen przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 3

Znajdujące się w handlu specyfiki lecznicze w rozumieniu rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych byłego państwa polskiego z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. nr. 70 poz, 406), jeszcze nie zgłoszone do rejestracji, należy zgłaszać do rejestracji u Kierownika Wydziału Spraw Zdrowotnych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, a to w ciągu czterech tygodni po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 4

(1) § 12 rozporządzenia ministra opieki społecznej byłego państwa polskiego z dnia 24 czerwca 1938 r. (Dz. U. R. P. nr. 58 poz. 454), oraz jego zmiany, ustalone rozporządzeniem ministra opieki społecznej z dnia 31 stycznia 1939 r. (Dz U. R. P. nr. 14 poz. 84) odpadają.

(2) § 12 rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1938 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Znajdujące się w handlu pod nazwą ochronną środki lecznicze, wydawane z przepisu lekarza lub zażądane w odręcznej sprzedaży, należy oddawać i obliczać jako preparaty oryginalne".

Krakau (Kraków), dnia 12 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank

Verordnung

zum Schutze des Waldes und Wildes im Generalgouvernement.

Vom 13. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

1. Abschnitt.

Forstdiebstahl.

§ 1

(1) Wer aus dem Walde oder von forstlichen Lagerplätzen Holz oder sonstige Walderzeugnisse im Werte bis zu 20 Zloty stiehlt, wird wegen Forstdiebstahls mit Geldstrafe im zehnfachen Wert des Diebesgutes, im Nichteinbringungsfalle mit Haft bis zu drei Monaten bestraft.

(2) Der Vollzug der Haft kann auf Verlangen der deutschen Forstbehörde durch zwangsweise Arbeit im Walde ersetzt werden; eine Tagesarbeit ist einem Tage Haft gleichzusetzen.

§ 2

Überschreitet der Wert des Diebesgutes den Betrag von 20 Zloty, so kann auf Gefängnis bis zu einem Jahre erkannt werden.

§ 3

Ist der Forstdiebstahl unter erschwerenden Umständen begangen, so ist auf Gefängnis, Zuchthaus oder Todesstrafe zu erkennen. Erschwerende Umstände liegen vor, wenn:

1. der Forstdiebstahl an einem Sonn- oder Festtage oder in der Zeit von Sonnenuntergang bis Sonnenaufgang begangen wird,
2. der Täter Mittel angewendet hat, um sich unkenntlich zu machen,
3. der Täter der mit dem Forstschutz betrauten Person die Namensangabe verweigert oder über seinen Namen oder Wohnort falsche Angaben macht oder auf Anruf der mit dem Forstschutz betrauten Person die Flucht ergreift oder fortsetzt oder bei Festnahme Widerstand leistet,
4. der Forstdiebstahl mit einem Werkzeug begangen wird oder die Herausgabe des Werkzeuges verweigert wird,
5. beim Forstdiebstahl ein bespanntes Fuhrwerk verwendet wird,
6. Holzpflanzen gestohlen werden,
7. Kien, Harz, Saft, Wurzeln, Rinde oder die Mitteltriebe von stehenden Bäumen gestohlen werden,
8. der Forstdiebstahl in einer Schonung, einem Pflanzgarten oder einem Saatkampe ausgeführt wird,
9. der Forstdiebstahl von einer Bande (von drei oder mehr Personen) begangen wird,
10. aufgearbeitetes Holz oder sonstige aufgearbeitete Walderzeugnisse gestohlen werden,
11. das Holz zum Zwecke der Weiterveräußerung gestohlen wird.

§ 4

Der Versuch wird wie die vollendete Tat, der Hehler wie der Dieb bestraft.

Rozporządzenie

celem ochrony lasów i zwierzyny w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 13 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Rozdział I.

Kradzież leśna.

§ 1

(1) Kto z lasu lub składnic leśnych kradnie drzewo lub inne produkty leśne w wartości do 20 złotych, podlega z powodu kradzieży leśnej karze grzywny do dziesięciokrotnej wartości mienia złodziejskiego, a w razie niemożności ściągnięcia, karze aresztu do trzech miesięcy.

(2) Wykonanie kary aresztu może być na żądanie niemieckiej władzy leśnej zastąpione przymusową pracą w lesie; pracę jednego dnia uważa się za równoznaczną z jednym dniem aresztu.

§ 2

Jeżeli wartość mienia złodziejskiego przekroczy kwotę 20 złotych, wówczas można orzec karę więzienia do jednego roku.

§ 3

Jeżeli kradzież leśna została popełniona w okolicznościach obciążających, wówczas należy orzec karę więzienia, ciężkiego więzienia lub karę śmierci. Okoliczności obciążające zachodzą, jeżeli

1. kradzież leśna została popełniona w niedzielę lub w dniu świątecznym, albo w czasie między zachodem a wschodem słońca,
2. sprawca użył środków, by być nie poznanym,
3. sprawca odmówił osobie, której powierzono ochronę leśną, podania nazwiska lub o swoim nazwisku lub miejscu zamieszkania czynił fałszywe podania lub na wołanie osoby, której powierzono ochronę leśną, wziął się do ucieczki lub ucieczkę kontynuował lub przy zatrzymaniu stawił opór,
4. kradzież leśna została popełniona za pomocą narzędzia lub wydania narzędzia odmówiono,
5. przy kradzieży leśnej został użyty pojazd zaprzężony,
6. zostały skradzione flance drewne,
7. zostały skradzione drewno smolne, żywica, sok, korzenie, kora lub średnie pędy drzew stojących,
8. kradzież leśna została popełniona w zagajeniu, w ogrodzie do sadzenia lub na polu siewnym,
9. kradzież leśna została popełniona przez bandę (trzech lub więcej osób),
10. skradziono drzewo wyrobione lub inne wyrobione produkty leśne,
11. drzewo zostało skradzione w celu dalszego zbycia.

§ 4

Usiłowanie będzie karane jak czyn dokonany a paser jak złodziej.

§ 5

Die zur Begehung des Forstdiebstahls verwendeten Gegenstände sind einzuziehen.

§ 6

Neben der Strafe ist die Verpflichtung des Schuldigen zum Schadenersatz an den Bestohlenen auszusprechen.

§ 7

Hat der Täter das 14. Lebensjahr noch nicht vollendet, so kann an seiner Stelle der Vater oder Erziehungsverpflichtete bestraft werden, wenn er seine Aufsichtspflicht gröblich vernachlässigt hat.

2. Abschnitt.

Wilddieberei.

§ 8

(1) Wer an Orten jagt, an denen er zu jagen nicht berechtigt ist, wird mit Geldstrafe oder mit Gefängnis bis zu einem Jahre bestraft.

(2) Beim Vorliegen erschwerender Umstände, insbesondere wenn die Tat unter Anwendung von Schlingen, in der Zeit von Sonnenuntergang bis Sonnenaufgang, in der Schonzeit, von mehreren gemeinsam, mit Schußwaffen, mit künstlichen Lichtquellen, mit Fangeisen, sonstigen Fanggeräten oder mit Selbstschüssen, mit Gift oder Betäubungsmitteln, gewerbs- oder gewohnheitsmäßig begangen wird, ist auf Gefängnis, Zuchthaus oder Todesstrafe zu erkennen.

§ 9

Wer sich Fallwild, erlegtes Wild oder Abwurfstangen aneignet, die Gelege jagdbaren Federwildes zerstört oder sich die Eier aneignet, wer Vogelfanggeräte verwendet oder feilbietet, wird mit Geldstrafe oder mit Gefängnis bis zu 6 Monaten bestraft.

§ 10

Jagd- oder Fanggeräte, Hunde oder andere Tiere, die der Täter oder ein Teilnehmer bei sich führt oder verwendet hat, sind einzuziehen, auch wenn sie keinem von ihnen gehören.

Krakau, den 13. April 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank**

§ 5

Przedmioty, użyte do popełnienia kradzieży leśnej, należy konfiskować.

§ 6

Obok kary należy orzekać zobowiązanie winowajcy do wynagrodzenia szkody okradzionemu.

§ 7

Jeżeli sprawca jeszcze nie ukończył 14 roku życia, wówczas zamiast niego może podlegać karze ojciec lub obowiązany do wychowania, o ile ciężko zaniedbał swój obowiązek dozoru.

Rozdział II.

Kłusownictwo.

§ 8

(1) Kto poluje w miejscach, w których polować nie jest uprawniony, podlega karze grzywny lub więzienia do jednego roku.

(2) Jeżeli zachodzą okoliczności obciążające, w szczególności w wypadkach, gdy czyn został popełniony z zastosowaniem pętli, w czasie między zachodem a wschodem słońca, w czasie ochronnym, przez kilku wspólnie, bronią palną, sztucznymi źródłami światła, łapką żelazną, innymi przyrządami chwytnymi lub samostrzałami, środkami trującymi lub odurzającymi, zawodowo lub nałogowo, wówczas należy orzec karę więzienia, ciężkiego więzienia lub karę śmierci.

§ 9

Kto przywłaszcza sobie zwierzynę padłą lub upolowaną lub rogi odrzucone, lub niszczy ogrodzenia ptactwa łownego lub przywłaszcza sobie jaja ptasie, kto używa przyrządów do chwytania ptactwa lub takie zaofiaruje do sprzedaży, podlega karze grzywny lub więzienia do 6 miesięcy.

§ 10

Przyrzady łowne i chwytne, psy i inne zwierzęta, które sprawca lub uczestnik prowadzi ze sobą albo których użył, należy konfiskować, choćby nawet nie należały do żadnego z nich.

Krakau (Kraków), dnia 13 kwietnia 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank**

Sprostowanie.

W polskim tekście drugiego rozporządzenia o ubezpieczeniu społecznym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 7 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 92) prostuje się w § 2 p. 5 wyrazy „przy zasiłku połogowym" na „przy świadczeniach w razie połogu", w § 3 ust. 1 wiersz 3 wyrazy „na wypadek choroby" na „od wypadków".

Krakau (Kraków), dnia 12 kwietnia 1940 r.

**Kierownik Wydziału Ustawodawczego
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
Dr. Weh**

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20. Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten: Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0.60 (RM 0.30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1. Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawczy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów. Krakau (Kraków) 20. Aleja Mickiewicza 30. — Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau. Spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków, ulica Wielopole 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14.40 (RM 7.20) włącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedyńczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0.60 (RM 0.30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy nastąpi przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp GGP. I wzgl. II.